

TORS DAG, se *Thorsdag*.

TORSK, m. 2. I. (isl. *þoskr*) Fisksläktet Gadus. Se f. ö. *Stortorsk* och *Småtorsk*.

TORSK, m, sing. II. Symtom i svåra sjukdomar, bestående i små hvita rugor, som uppkomma på tungan och i svalget.

TORSKSAFT, m. 3. Saft af borax, vitriolvatten och rosenhonung till fördrifvande af torsk hos barn.

TORSMÅNAD, se *Thorsmånad*.

TORTA, se *Tårta*.

TORTERA, tårtrera, v. a. 1. (af lat. *Torquere*) 1) Martera, pina, för att tvinga till bekännelse. — 2) (fig.) Pina, svårt plåga. — *Tortlande*, n. 4. o. *Tortering*, f. 2.

TORTUR, tårtrüt, f. 3. (lat. *Tortura*) 1) Pinsam behandling, för att tvinga till bekännelse. — 2) (fig.) Pinande, plågande.

TORVIGG, se *Thorvigg*.

TORY, tårri, m. pl. *tories* (tårris). Anhängare af det aristokratiska partiet (ford. af hofpartiet) i England.

TOSCANSK, tåskånsk, a. 2. Som har afseende på, tillhör, har sitt ursprung ifrån Toscana uti Italien. (Byggn. k.) *T-a ordningen*, hvars pelare nästan likna den Doriska, men hafva sex diametrar i höjd. Kallas äfv. *Den Etruriska*.

TOSING, m. 2. (pop. o. fam.) Enfaldig karl.

TOSSA, f. 1. 1) (pop. o. fam.) Se *Padda*. — 2) (fam.) Enfaldig qvinna. [Tåssa.]

TOSSAKTIG, a. 2. (fam.) Enfaldig. — *Tossaktighet*, f. 3. — *Tossaktigt*, adv. [Tåss—.]

TOST, se *Toast*.

TOSTE, tåste, m. sing. Växtsläktet *Rhamnus*, isynnerhet arten *R. frangula*, eljest *Brakved*. [Tåste.]

TOTA, v. n. 1. (fam.) *T. efter*, försöka att göra efter, så godt man kan. *T. till*, försöka att göra något så godt man kan, illa och oformligt.

TOTAL, -ál, a. 2. (lat.) Hel och hällen.

TOTALITER, totalit'r, adv. (lat.) Se *Totalt*.

TOTALITET, ---ét, f. 3. (lat.) Det hela.

TOTALT, -ált, adv. Helt och hållet, fullkomligt, i grund.

TOTTE, m. 2. pl. *tottar*. 1) Liten rundsvarfvad stång eller kaffe, hvaromkring, vid spinning, linet viras, och hvarifrån tråden snos. — 2) Så mycket lin, som på en gång viras omkring densamma.

TOTUM, tötumm, n. sing. Ett slags spel med en liten snurra, på hvars fyra sidor bokstäfver äro tecknade, som, då de falla uppåt, utvisa vinst eller förlust.

TOXIKOLOGI, tåxikålåji', f. 3. (grek.) Läran om gifterna.

TRADITION, --tschón, f. 3. (lat.) 1) Fornsägen, folksägen, folkminne, öfverlemnning från forndna tider. — 2) Lära, sed, bruk, som muntligen fortplantas. — 3) Genom sägner fortplantad religionslära.

TRADITIONEL, tradittschonäll, a. 2. (fr. *Traditionnel*) Grundad på eller fortplantad genom tradition.

TRAF, tráv, n. sing. Det slags skridt af hästen, då fotskiftet sker med diagonala fötter, d. v. s. att ena sidans fram- och andra sidans bakföt uppbära tillsammans kroppens tyngd och skjuta den framåt, medan de andra tvenne fötterna flytta sig framåt, samt att de förra lemna sin plats, för att i sin ordning framflyttas, innan de sednare hunnit taga markfäste. *Rida*, *köra*

i t., *i fallt t.*, *i smält t.* — Ordet har, för sin egentliga bem., icke bestämd form, utan blott i några talesätt, och är då maskulin, t. ex.: *Gå på t-ven*, gå raskt på. *Komma på t-ven*, i fart, i gång. *Komma en på t-ven*, *hjälpa på t-ven*, sätta i gång.

TRAFIK, -i'k, m. 3. (fr. *Trafic*) Handels- eller näringsrörelse.

TRAFIKANT, --ánnt, m. 3. En som driver handel eller näringsrörelse.

TRAFIKERA, v. n. 1. (fr. *Trafiquer*) Idka handel eller näringsrörelse.

TRAFVA, v. n. I. 1) (fam.) Löpa, springa. — 2) (om hästar) Gå i traf. *Låta hästen t.* *T. starkt*, *smält*. *T. på'*, trafva starkt; äfv. *fortare*. — *Trafvande*, n. 4. o. *Trafning*, f. 2.

TRAFVA, v. a. II. 1) *T. ved*, lägga upp ved i staplar. — *Trafning*, f. 2.

TRAFVARE, m. 3. 1) Trafvande häst. *Snäll t.* — Deraf *Slädfrafvare*. — 2) (skämtv.) Springpojke.

TRAFVARLAPP, m. 2. (fam., skämtv.) Se *Trafvare*, 2.

TRAFVE, m. 2. pl. *trafvar*. Upplagd stapel. Deraf *Vedtrafve*.

TRAFVEN, tráv'n, se *Traf*.

TRAGEDI, traschedi', f. 3. (grek.) 1) Se *Sorgspel*. — 2) (fig.) Sorglig händelse. — *Ss. T-skrifvare*.

TRAGIKER, tråschik'r, m. 3. (grek.) Sorgspelsförfattare.

TRAGIKOMEDI, tråschikómedi', f. 3. 1) Teaterpjäs, som på en gång är både sorg- och lustspel. — 2) (fig.) På en gång ömklig och löjlig händelse. [— com —.]

TRAGIKOMISK, tråschikómíssk, a. 2. 1) På en gång sorglig och lustig; sorglustig. — 2) På en gång ömklig och löjlig. [— com —.]

TRAGISK, tråschíssk, a. 2. (grek.) 1) Som hörer till, utmärker sorgspelet. — 2) Sorglig.

TRAGISKT, tråschísskt, adv. Sorgligt.

TRAGÖD, tragöd', m. 3. (grek.) Sorgspelsförfattare; äfv. tragisk skådespelare.

TRAKASSERA, v. a. 1. (fr. *Tracasser*) Oroa eller besvära med krångel, gräl och ledsamheter. [Trac —.]

TRAKASSERI, n. 3. (fr. *Tracasserie*) Krångel, bråk, besvär, gräl, ledsamheter, förgärliga hinder. [Trac —.]

TRAKT, tråckt, m. 3. 1) Sträcka eller särskilt del af land, haf eller sjö; viss del af rymden. *T-en omkring staden*. *De södra t-erna*, landsträckorna, länderna, orterna. *Kryssa på en viss t. af hafvet*. *Norra t-en af himmelen*. *I t-en*, i kringliggande ort. — *Syn*. Nejd, Bygd, Ort, Region. — 2) Viss del af kroppen. *I t-en af hjertat*.

TRAKTA, tråckta, v. n. 1. *T. efter*, se *Eftertrakta*. *T. efter ens lif*, söka att taga någon af daga.

TRAKTAMENTE, tractamä'nnte, n. 4. (fr. *Traitement*) Förplägning, undfägnad. [Tract —.]

TRAKTAN, tractåntan, f. sing. indef. (af *Trakta*) Stråfvande. Se *Diktan*.

TRAKTAT, tractåt, m. 3. 1) Afhandling. — 2) Fördrag emellan stater. [Tractat.]

TRAKTERA, tractëra, v. a. 1. (lat. *Tractare*) 1) Behandla, bemöta, uppföra sig emot. *T. med stryk*, *med ovet*. — 2) (med sak till objekt) Behandla, handtera. *T. ett instrument väl*. *T. ett ämne*. — 3) Undfägna, plåga. *T. någon väl*, *däligt*. *T. med vin*. *Han t-de oss ståtligen*.